

Nr 194.

Av herr **Pettersson** i Dahl **m. fl.**, *angående åtgärder till förhindrande av för tidig skörd av skogsbär.*

Frågan om skydd för markägares rätt till skogsbär å egen mark har vid upprepade tillfällen behandlats av riksdagen utan att något positivt resultat vunnits. I samband härmed ha även resultatlösa framställningar gjorts om vidtagande av åtgärder till förhindrande av skördandet av omogna skogsbär. Hallands läns hushållningsällskaps förvaltningsutskott har med hänsyn till vårt allmänna försörjningsläge hos livsmedelskommissionen hemställt, att livsmedelskommissionen måtte snarast möjligt för Kungl. Maj:t framlägga förslag till lösning av dessa spörsmål, så att både folkförsörjningen och de enskilda jordägarnas rätt tillgodoses.

Den enskilde jordägarens rätt till skogsbären torde vara föremål för behandling av lagberedningen i samband med revision av jordabalken. Åtgärder synas däremot omedelbart påkallade till förhindrande av skördandet av omogna skogsbär. Med hänsyn till den betydande kvantiteten skogsbär, som årligen skördas och förbrukas inom våra hushåll, måste det anses vara ett folkförsörjningsintresse, att bären icke avplockas innan de äro mogna. Genom den propaganda för bärplockning med tävlingar etc., som igångsatts av myndigheterna, och det relativt tillfredsställande pris, som erhålles för bären, ha stora skaror av befolkningen i städer och samhällen lockats ut i skogarna för bärplockning. På grund av oförstånd och i avsikt att hinna plocka bären på de bästa och lättillgängligaste platserna, innan vederbörande jordägare på grund av brådskande skördearbete kunna ägna sig häråt, plockas ofta skogsbären av dessa tillresande bärplockare i omoget tillstånd. Detta måste medföra en betydligt försämrad kvalitet och ett otillfredsställande resultat av bärskörden ur folkförsörjningssynpunkt. Det synes därför lämpligt, att plockning av vissa skogsbär, särskilt lingon, tillåtes först från viss dag, som för varje län fastställles av resp. länsstyrelse.

När frågan vid föregående riksdag var föremål för behandling yttrade första lagutskottet, »att vad beträffar frågan om förhindrande av att bären plockas i omoget skick, det naturligen med hänsyn till rådande försörjningsläge är av vikt att åtgärder, som kunna finnas lämpliga i detta syfte bliva vidtagna».

Detta utskottets yttrande har säkert lika stor aktualitet innevarande år som förra, varför frågan även i år bör bliva föremål för riksdagens behandling.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, att sådana bestämmelser utfärdas, som förhindra, att omogna skogsbär avplockas och skördas.

Stockholm den 23 januari 1943.

Anders Pettersson
i Dahl.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Gust. E. Andersson
i Södergård.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.
